

som nu med de fornødne Væmpelser skulle overføres paa de her omhandlede Communer. Den sidstnævnte Lov er i Virkeligheden ogsaa lagt til Grund, saaledes at man kan følge den Paragraph for Paragraph gennem hele Lovforslaget, med Undtagelse af Bestemmelserne om Overligningscommissioner. En Paragraph, der indfører saadanne ogsaa for disse Communer, har Udvalget foreslaaet indsat, og den ærede Indenrigsminister har udtalt, at han ikke har Noget at erindre imod den. I det Hele taget ere saaledes de Regler, der gjælde for Kjøbstadcommunerne Styrelse lagte til Grund for Lovforslaget, og det er først, hvor man kommer ind paa det Punkt, jeg har nævnt, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der skal udøve den tilsynshavende Myndighed med Hensyn til Valg- og Registrationsvæsen, at man er gaaet over fra Kjøbstadcommunalloven til Landcommunalloven. Det bliver ganske vist, som jeg alt har bemærket, ikke nogen afgjørende Sag, om man gaaer til den ene eller anden Side; men jeg maa atter fremhæve, at Consequentsen fører det med sig. Jeg skjønner ikke, at der er nogen særlig Grund til netop ved det Punkt at forlade den Vej, Lovforslaget gennem alle sine øvrige Paragrapher har fulgt, og der er derhos vistnok en indre og maaskee den meest fremtrædende Grund, som gjør, at man ikke paa dette Punkt skulde tye til Amtsraadet, den nemlig, at man dog gennem hele Lovforslaget har gjort en væsentlig Forskjel mellem disse Communer og Landcommunerne, idet man har givet dem en kongevalgt Formand, hvorved man netop har ført Forretningsgangen ind paa det Kjøbstadcommunale. Jeg tør sige, at det er Udgangspunktet, det, som betegner Situationen: man har fulgt med Kjøbstadcommunalloven, indtil man kom til Spørgsmaalet om Afgjørelsen af Valgene og Registrationsvæsenet, og er derpaa gaaet over hele Landcommunalloven. Jeg troer imidlertid, som sagt, at den strenge Consequents maa medføre, at man med Hensyn til den overordnede Afgjørelse af disse Sager bliver ved de samme Regler, der gjælde for Kjøbstæderne, saaledes at den lægges i Indenrigsministerens Haand. Den høitærede Minister har sagt, at der ingen Aælebrning var til at forlade Amtsraadet, thi disse

Communer vælge jo Medlemmer dertil. Saadet gjøre de ganske vist, og Virkningen deraf returnerer paa dem, idet Amtsraadet har fuldt Haand over deres Bidragspligt til Amtsraads-kredsen; det er det oeconomicke Forbindelsesled imellem dem og Amtets andre Communer. Man kan jo sige: de ere repræsenterede i Amtsraadet, og der er altsaa en særlig Grund til at lade de omhandlede Afgjørelser ligge i Amtsraadets Haand. Jeg troer, at den høitærede Minister brugte det Udtryk, at det ikke kunde være at gaae disse Communer for nær. Nei, paa ingen Maade; jeg troer tværtimod, at det snarere kunde være at befrygte gennem Udvalgets Forslag, forsaavidt man overhovedet vil tale om at gaae dem for nær. Jeg troer ikke, at de ved at komme ind under Amtsraadet ville miste Noget af deres kommunale Myndighed; jeg troer, at denne i fuldt Maal vil blive dem tilbeel, og at der vil være en stor Tilbøielighed hos Amtsraadet til at tage alle de Sager, som komme fra disse Kjøbstadtilhørende Communer meget let, gaae saa let hen over dem som muligt og ikke trænge ind i dem, idet det meget ofte er Anliggender, som det, jeg vil ikke sige ikke har Forstand paa at bedømme, men som det dog naturligen vil komme til at betragte som Noget, der ligger det mere fjernt. Derfor troer jeg ikke, at vi ved en saadan Afgjørelse vilde gaae Communerne for nær, men at vi tværtimod vilde give dem en om muligt endnu større Raadighed, end de ellers vilde være i Besiddelse af. — Jeg kan imidlertid, som anført, ingenlunde ansee Udvalgets Forslag for at være ubegrundet, men maa tværtimod ansee det for at være fuldstændig begrundet, som en Consequens af Lovforslagets øvrige Indhold, saaledes at man ogsaa i dette Punkt følger Kjøbstadcommunalloven og lader den overordnede eller høiere Myndighed overgaae til Indenrigsministeren paa alle de Punkter, hvor den nu ifølge Landcommunalloven hviler hos Amtsraadet.

Ordføreren: Det gjorde mig meget ondt i den høitærede Ministers sidste Foredrag at høre et Udtryk, som paa en vis Maade forklarer mig den Stilling, som Ministeren indtager til Udvalgets Endringsforslag, idet han